

Comentariu realizat de pastorul Alajandro Bullon

STUDIUL 11

Sigiliul lui Dumnezeu sau semnul fiarei

Pe parcursul acestui trimestru studiem teme relaționate cu marea luptă dintre Hristos și Satana. Iar în această luptă suntem implicați toți oamenii de pe pământ. Nimeni nu poate să rămână indiferent, pentru că asta înseamnă că a ales deja în favoarea dușmanului lui Dumnezeu. Această luptă a început când Lucifer s-a ridicat în cer și a vrut pentru sine închinarea care I se cuvenea doar lui Dumnezeu. De obicei când Dumnezeu spune ceva, Satana vine imediat și spune că nu este chiar așa, că poate fi și în alt mod. În această săptămână vom studia mai bine acest lucru. În primul rând vom vedea că Dumnezeu întotdeauna își identifică poporul. În Vechiul Testament Dumnezeu a identificat pe poporul lui Israel ca popor al Lui prin intermediul circumciziei, care era un semn fizic. Geneza 17:9-11 spune:

„Dumnezeu a zis lui Avraam: „Să păzești legământul Meu, tu și sămânța ta după tine, din neam în neam. Acesta este legământul Meu pe care să-l păziți între Mine și voi, și sămânța ta după tine: tot ce este de parte bărbătească între voi să fie tăiat împrejur. Să vă tăiați împrejur în carnea prepușului vostru: și acesta să fie semnul legământului dintre Mine și voi.”

Dumnezeu a poruncit lui Avraam și urmașilor lui să se taie împrejur ca semn al legământului. Acest ritual nu era numai ceva fizic, ci avea și o însemnătate spirituală. Circumcizia simboliza necesitatea tăierii împrejur și înnoirea inimii. Deuteronom 30:6 spune:

„Domnul Dumnezeul tău îți va tăia împrejur inima ta și inima seminției tale, și vei iubi pe Domnul Dumnezeul tău din toată inima ta și din tot sufletul tău, ca să trăiești.”

Din acest motiv Pavel scrie în Romani 2:28

„Iudeu nu este acela care se arată pe din afară că este iudeu; și tăierea împrejur nu este aceea care este pe din afară, în carne.”

Circumcizia era un semn care se făcea în organul sexual masculin și era un semn exterior. Dar Dumnezeu nu se preocupă pentru lucrurile din afară, pentru că acest semn îl putea avea oricine; ci se preocupă pentru lucrurile din lăuntru, deoarece pe El îl interesează inima. Este ca botezul de azi. Tu te poți boteza în exterior, dar ai botezul cu Duhul Sfânt în interior? Aceasta este problema. Tăierea împrejur era semnul legământului între Dumnezeu și poporul Său. Dar poporul Israel nu era poporul lui Dumnezeu doar pentru că avea semnul exterior, ci trebuia să aibă acest semn în adâncul inimii. În Noul Testament, circumcizia este înlocuită cu botezul. Galateni 5:6 spune:

„Căci, în Isus Hristos, nici tăierea împrejur, nici tăierea împrejur n-au vreun preț, ci credința care lucrează prin dragoste.”

Și această credință este exprimată prin botez. Însuși Domnul Isus a spus în Marcu 16:16:

„Cine va crede și se va boteza va fi mântuit; dar cine nu crede va fi osândit.”

Pentru noi să credem este un lucru, și să fim botezați este alt lucru. Dar conform Scripturii, a crede înseamnă a te boteza. Nu există credința doar la nivel intelectual. Credința vine urmată întotdeauna de fapte. Botezul este semnul exterior care înlocuiește tăierea împrejur din Vechiul Testament. Dar există și un alt semn prin care se poate identifica poporul lui Dumnezeu. Ezechiel 20:12, 20 spune:

„Le-am dat și Sabatele Mele, să fie un semn între Mine și ei, pentru ca să știe că eu sunt Domnul care-i sfințesc. Sfințiți Sabatele Mele, căci ele sunt un semn între Mine și voi, ca să știți că Eu sunt Domnul Dumnezeuul vostru!”

De aici deducem că și sabatul este un semn că noi suntem poporul lui Dumnezeu. Și asta nu pentru că o spune o biserică, ci pentru că este scris în Scriptură. Nu putem scoate acest verset din Biblie. Aici spune clar că ținerea sabatului este un semn că suntem copiii lui Dumnezeu.

În a doua parte a studiului vom continua vorbind despre fiară și închinarea falsă. Vedem că și Satana își identifică urmașii, la fel cum și Dumnezeu își identifică poporul. Circumcizia și botezul sunt semne ale ascultării de Dumnezeu. Diavolul își identifică urmașii tot printr-un semn, dar de un semn de rebeliune și neascultare. În Apocalipsa 14:9,10 Dumnezeu spune prin apostolul Ioan:

„Apoi a urmat un alt înger, al treilea, și a zis cu glas tare: „Dacă se închină cineva fiarei și icoanei ei și primește semnul ei pe frunte sau pe mâna, va bea și el din vinul mâniei lui Dumnezeu, turnat neamestecat în paharul mâniei Lui; și va fi chinuit în foc și în pucioasă, înaintea sfinților îngeri și înaintea Mielului.”

Dumnezeu ne face chemarea aceasta ca să nu ne lăsăm însemnați cu semnul fiarei, deoarece consecințele vor fi teribile.

Este interesant să observăm că în Apocalipsa se vorbește despre două grupuri care vor fi sigilate. În Apocalipsa 13 puterea politico-religioasă face ca tuturor oamenilor, mari și mici, bogați sau săraci, robi și slobozi, să li se pună un semn pe mâna dreaptă sau pe frunte. În capitolul 7 al aceleiași cărți vedem că și oamenii credincioși lui Dumnezeu vor fi sigilați cu semnul Celui Preaînalt. Când ajungem la acest punct se naște următoarea întrebare: care este semnul fiarei și care este sigiliul lui Dumnezeu? Vedem că cei ce sunt sigilați de Dumnezeu vor fi protejați de distrugere. În schimb apostolul Ioan spune în Apocalipsă 14: 9,10

„Apoi a urmat un alt înger, al treilea, și a zis cu glas tare: „Dacă se închină cineva fiarei și icoanei ei și primește semnul ei pe frunte sau pe mâna, va bea și el din vinul mâniei lui Dumnezeu, turnat neamestecat în paharul mâniei Lui; și va fi chinuit în foc și pucioasă, înaintea sfinților îngeri și înaintea Mielului.”

Ca să știm care este semnul fiarei trebuie să identificăm în primul rând care va fi sigiliul lui Dumnezeu, pentru că semnul fiarei va fi chiar opusul acestuia. Un semn, de obicei, are menirea să identifice ceva sau pe cineva. Semnul conține numele, atributele, autoritatea și caracterul stăpânului. Așa că, în sigiliul lui Dumnezeu trebuie să găsim numele Lui și fundamentul autorității Sale care este Legea Sa. Tot la fel și în semnul fiarei vom găsi falsa autoritate și minciunile diavolului. În spatele sigiliului lui Dumnezeu stă dorința Lui de a ne salva pe când în spatele semnului fiarei stă intenția celui rău de a ne distruge. În spatele sigiliului lui Dumnezeu stă Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt iar în spatele semnului fiarei stă balaurul, fiara care iese din mare și fiara care iese din pământ. Sigiliul lui Dumnezeu se va pune pe viața celor care și-au spălat hainele și le-au albit în sângele Mielului. În schimb semnul fiarei se va pune pe viața celor care se închină puterii care își atribuie dreptul la o închinare care nu-i aparține. Din nou aici se pune la îndoială autoritatea lui Dumnezeu. Cine are ultimul cuvânt? Pe cine trebuie să ascultăm? Deoarece este foarte important vom mai citi încă odată Ezechiel 20:12

„Le-am dat și Sabatele Mele, să fie ca un semn între Mine și ei, pentru ca să știe că Eu sunt Domnul care-i sfințesc.”

Vei argumenta că acest verset este pentru poporul lui Israel, dar dacă analizăm Sfânta Scriptură fără prejudecăți vom descoperi că de-a lungul istoriei omenești, Dumnezeu întotdeauna

a avut biserica Sa alcătuită din oameni care au fost dispuși să asculte de Cuvântul Său. Dar au existat și oameni care au dorit să-și urmeze propriul său drum și au respins vocea lui Dumnezeu. Așa a fost de la început. Spre exemplu Cain și Abel au primit poruncă să ofere un miel drept sacrificiu. Abel a ascultat, dar Cain a decis să facă lucrurile în felul său oferind pe altar roadele pământului. Așa cum vedem aici, se pare că acest om nu a mers direct în potriva lui Dumnezeu. A ascultat în aparență de El și a adus un sacrificiu, dar nu cum a spus Domnul ci cum a vrut el. Acesta este cheia problemei. La finalul istoriei, cei ce vor primi semnul fiarei nu vor fi pe față împotriva lui Dumnezeu. Mulți chiar vor crede că slujesc Celui Preaînalt, dar o vor face cum cred ei că este mai bine. Începând cu incidentul lui Abel și Cain și pe toată perioada istoriei de până acum putem vedea că Dumnezeu a vrut biserica Sa. El a identificat-o prin următoarele cuvinte din Geneza 6:2

„fii lui Dumnezeu au văzut că fețele oamenilor erau foarte frumoase.”

Aici expresia „fii lui Dumnezeu” descrie biserica Lui. Așa cum spune Apocalipsa 12:17

„Și balaurul, mâniat pe femeie, s-a dus să facă război cu rămășița seminței ei, care păzesc poruncile lui Dumnezeu și țin mărturia lui Isus Hristos.”

Caracteristica fundamentală a fiilor lui Dumnezeu este că au acceptat pe Isus ca Salvator și țin poruncile lui Dumnezeu. Iar unul dintre aspectele importante ale ascultării este ținerea sabatului ca zi de odihnă. Ezechiel spune că este semnul său sigiliul lui Dumnezeu. Nu putem afirma că sabatul era doar pentru Israel, deoarece el a fost instituit la creație când încă nu există acest popor. Sabatul este semnul între Dumnezeu și poporul Său. Dacă spunem că Israelul a fost respins și sabatul împreună cu el, nu este adevărat deoarece în Apocalipsă 7:4 spune:

„Și am auzit numărul celor ce fuseseră pecetluiți: o sută patruzeci și patru de mii, din toate semințiile lui Israel.”

Îți dai seama? Rămășița spirituală a poporului Israel este creștinismul. Sunt aceia care au acceptat pe Isus ca mântuitor. Și acești oameni au decis să țină poruncile lui Dumnezeu și de aceea au primit sigiliul Lui pe frunți.

Dar acum apare dușmanul lui Dumnezeu și încearcă să impună felul lui propriu de a se închina și a asculta. Diavolul este isteț. Dacă nu reușește să te facă să negi existența lui Dumnezeu, dacă nu te poate face să-L respingi, va încerca să te facă să ascuți de El dar într-un mod greșit.

În grădina Eden, Dumnezeu a zis lui Adam și Evei că dacă vor mânca din pomul interzis, vor muri. Dar a venit Satana și a spus că nu este așa. În Legea Sa cea sfântă Dumnezeu spune să-ți aduci aminte de ziua sabatului. Și vine iar dușmanul și spune că nu este necesar să fie sâmbăta, poate fi și duminica. Lui Cain Satana i-a spus că nu era necesar să aducă un miel ca sacrificiu, ci putea să ofere din roadele pământului. Argumentul celui rău este mereu același: nu este nevoie să ascuți de Dumnezeu și să faci ce spune El. Poți să faci lucrurile cum crezi tu mai bine. Nu trebuie să ne preocupăm de detalii. Dar chiar aici este marele pericol. Să crezi că slujești lui Dumnezeu, când de fapt mergi împotriva Lui. Caută în Biblia ta și fii sincer. Încearcă să găsești în ea o singură declarație care să spună că sâmbăta nu mai este ziua de odihnă și că a fost schimbată cu duminica. Nu vei găsi așa ceva. De ce? Pentru că nu există. Atunci de ce lumea ține duminica? Există multe argumente. Unul din ele este că Isus a înviat duminica și acest lucru autorizează pe creștini să țină această zi. Dar Sfânta Scriptură nu spune aceasta. Problema cea mai mare apare în următoarea întrebare. Dacă sâmbăta este sigiliul lui Dumnezeu, atunci care este semnul fiarei? Adu-ți aminte că în Apocalipsa 13 se vorbește de o putere politico-religioasă și de o țară puternică care înșală pe locuitorii pământului cu semnele pe care are voie să le facă, spunând tuturor să facă o icoană fiarei. Icoana este reprezentarea unui anumit lucru. Spre exemplu când îți vin în minte culorile albastru deschis și alb, te gândești automat la steagul Argentinei. Și culorile roșu, alb, roșu reprezintă steagul țării Peru. Steagul fiecărei țări este reprezentat de o combinație distinctă de culori.

Acum să ne gândim și să răspundem la următoarea întrebare. Care este puterea care stă în spatele sfințirii duminicii ca zi de odihnă? Apocalipsa 13 spune că acea putere face că toți oamenii să primească un semn pe mâna dreaptă sau pe frunte, pentru că nimeni să nu poată vinde sau cumpăra fără acest semn care este numele fiarei. Este interesant și în același timp înfricoșător. Ceea ce ne spune este că, va veni o vreme în istoria acestui pământ, când cei ce țin sâmbăta nu vor putea cumpăra sau vinde. Este oare o halucinație? Să vedem ce se întâmplă acum, pe timp de pace. Au tinerii universitari dreptul de a da examenele care sunt sâmbăta în altă zi? Să vedem dacă cei ce țin sâmbăta pot merge la un concurs sau pot opta pentru o funcție publică când examenul este sâmbăta. Să vedem dacă oamenii au dreptul să lucreze duminica în locul sâmbetei. Nu suntem paranoici și nici nu avem mânia persecuției. Aceste lucruri sunt spuse cu toată claritatea în biblie, doar că lucrurile nu se vor limita la ținerea sâmbetei sau duminicii. Adevărata problemă este ascultarea și închinarea. Oamenii în aparență nu-și dau seama că Satana întotdeauna duce la îndeplinire planurile sale. Dar în Apocalipsa 14 vedem cum se ridică un grup de persoane simbolizate de îngerul care strigă cu glas tare Evanghelia veșnică. Evanghelia este veșnică și nu se va schimba. A fost așa dintotdeauna și așa va rămâne. Mântuirea prin Hristos și ascultarea de poruncile Lui Dumnezeu este Evanghelia.

Apocalipsa 14:7 spune:

„Temeți-vă de Dumnezeu și dați-I slavă, căci a venit ceasul judecății Lui; și închinați-vă Celui ce a făcut cerul și pământul, marea și izvoarele apelor!”

Acum compară acest verset cu porunca a patra. Exodul 20:8-11

„Adu-ți aminte de ziua de odihnă, ca s-o sfințești. Să lucrezi șase zile și să-ți faci lucrul tău. Dar ziua a șaptea este ziua de odihnă închinată Domnului Dumnezeului tău: să nu faci nici o lucrare în ea, nici tu, nici fiul tău, nici fiica ta, nici robul tău, nici roaba ta, nici vita ta, nici străinul care este în casa ta. Căci în șase zile a făcut Dumnezeu cerurile, pământul și marea, și tot ce este în ele, iar în ziua a șaptea S-a odihnit. De aceea a binecuvântat Domnul ziua de odihnă și a sfințit-o.”

Este aceasta o coincidență? Nu ți se pare ciudat că ultima chemare a lui Dumnezeu conține aproape aceleași cuvinte ca și porunca a patra? Dar în această ultimă chemare se mai spune și altceva:

„Dacă cineva se închină fiarei și icoanei ei și primește semnul ei pe frunte sau pe mână, va bea și el din vinul mâniei lui Dumnezeu, turnat neamestecat în paharul mâniei Lui; și va fi chinuit în foc și pucioasă, înaintea sfinților îngeri și înaintea Mielului.” (Apocalipsa 14:9,10)

Acesta este momentul deciziei. Destinul etern al ființei omenești este în joc. Nu mai avem timp de pierdut deoarece evenimentele finale încep deja să se întâmple. Hristos va veni în curând. Va veni și un moment în care cei care doresc să asculte de Dumnezeu în cele mai mici detalii, păzind sabbatul, vor avea probleme; și va veni un moment în care puterea politică și cea religioasă se vor uni pentru a obliga pe toată lumea să țină duminica în locul sâmbetei. Acest lucru poate părea dificil azi, în timp de libertate, dar profeția așa spune iar eu cred ce spune Dumnezeu. Și cred deoarece profețiile întotdeauna s-au împlinit.

Dumnezeu să te binecuvânteze!

Traducere si Tehnoredactare: Maria Badea
www.7adventist.com/studiu/
lectiuneazs@yahoo.com